

nansielle sektor som, han finder, er urimelige i forhold til forbrugerne.

Bestemmelsen sikrer, at Forbrugerombudsmanden kan indbringe en sag for domstolene, hvis han i særlige tilfælde måtte finde, at der er behov for et sådant skridt. Det kan for eksempel være tilfældet, hvor Finanstilsynet vælger ikke at tage en sag op, der af Forbrugerombudsmanden vurderes at være af principiel eller vidtgående betydning.

Forbrugerombudsmanden skal ikke behandle konkrete henvendelser fra forbrugere om overtrædelse af økonomi- og erhvervsministerens regler om god skik. Sådanne henvendelser skal behandles ved, at Forbrugerombudsmanden oversender henvendelserne til Finanstilsynet eller henviser forbrugeren til at indbringe sagen for et af de finansielle klagenævne, hvis der er tale om en konkret formueretlig tvist mellem forbrugere og en finansiel virksomhed. Derimod kan henvendelser fra forbrugere i lighed med oplysninger i pressen, udtalelser fra organisationer og rapporter om det finansielle område danne baggrund for Forbrugerombudsmandens vurdering af, om der bør anlægges en retssag.

Hvis Forbrugerombudsmanden vælger at anlægge en sag om god skik mod en finansiel virksomhed, skal det ske efter de regler, som gælder for sager anlagt af Forbrugerombudsmanden i medfør af markedsføringsloven. Det indebærer, at der vil være tale om sager, hvor retten kan nedlægge et forbud eller give et påbud, jf. markedsføringslovens § 13, stk. 1. En overtrædelse af et forbud eller et påbud meddelt af retten er strafbelagt i medfør af forslagens § 372, stk. 1, 3. pkt. Hertil kommer, at sagerne i lighed med andre sager anlagt af Forbrugerombudsmanden skal anlægges ved Sø- og Handelsretten, jf. markedsføringslovens § 14, stk. 1.

Stk. 2, 1. pkt., indeholder i overensstemmelse med gældende ret en regel om, at Finanstilsynet kan give påbud om berigtigelse af forhold udøvet i strid med kravet i lovforslagets § 43 om god skik. Påbud kan udstedes både overfor enkeltvirksomheder og sammenslutninger af sådanne.

Det følger af *2. pkt.*, at Finanstilsynet kan foretage inspektionsbesøg i filialer af administrationsselskaber og investeringselskaber for at undersøge, om disse filialer overholder lovens regler om god skik.

Under inspektioner i virksomheder, der er under Finanstilsynets tilsyn, jf. § 345, påses det blandt andet, at virksomhederne overholder lovens regler om god skik. Filialer af administrationsselskaber og investeringselskaber er ikke omfattet af denne inspektionshjemmel. Disse selskaber er dog i henhold til UCITS-

direktivet samt ISD-direktivet forpligtet til at overholde værtslandets normer, det vil sige, at de i Danmark skal overholde reglerne i § 43 om god skik. I overensstemmelse med direktiverne skal Finanstilsynet påse, at filialerne overholder god-skik regler, og tilsynet har derfor behov for en adgang til at gå på inspektionsbesøg i filialerne. Inspektionen adskiller sig fra de i § 345 nævnte inspektioner derved, at Finanstilsynets konstatering af mulige overtrædelser af god-skik regler først skal meddeles værtslandet med anmodning om at bringe det ulovlige forhold til ophør. Hvis filialen ikke tager de nødvendige skridt, skal hjemlansmyndigheden underrettes. Hjemlansmyndigheden har dernæst forpligtelsen til at reagere overfor filialen. skal meddeles hjemlansmyndigheden, som har forpligtelsen til at reagere overfor filialen. Finanstilsynet er således som værtslandet udelukket forpligtet til at påse, om god-skik reglerne er overholdt.

Til § 348

Bestemmelsen er en videreførelse af en tilsvarende bestemmelse i den gældende lov om finansiel virksomhed.

Efter *stk. 1* kan Finanstilsynet pålægge en finansiel virksomheds ledelse at lade udarbejde en redegørelse for virksomhedens økonomiske stilling og fremtidsudsigter.

Det er ledelsen, der har ansvaret for, at redegørelsen er forsvarlig og fyldestgørende. Finanstilsynets påbud skal påtegnes af den finansielle virksomheds direktion og revision.

Bestemmelsen vil være relevant i tilfælde, hvor en finansiel virksomhed drives inden for lovgivningens rammer, men der er grund til at antage, at den økonomiske situation er sådan, at virksomheden kan få problemer i fremtiden. Redegørelsen har til formål at udbyde og specificere virksomhedens økonomiske forhold og fremtidsudsigter til brug for såvel virksomhedens ledelse som Finanstilsynets tilsynsvirksomhed.

Selve påbudet om at lade udarbejde en redegørelse for virksomhedens fremtidsudsigter vil ikke i sig selv bevirke, at der skal ske indberetning til Københavns Fondsbørs. De underliggende forhold bag Finanstilsynets påbud kan imidlertid medføre en sådan indberetningspligt for de børsnoterede finansielle virksomheder. Spørgsmålet om, hvorvidt der på baggrund af redegørelsen skal indberettes til Københavns Fondsbørs, skal følge de gældende regler om indberetning hertil.

Redegørelsen kan f.eks. udarbejdes af et konsulent/managementfirma eller af den finansielle virksomheds direktion. I så fald skal en udtalelse fra eks-